

ŽUPNE OBAVIJESTI

NEDJELJA - 27. rujna 2026.

Petrićevac 9h — † Stojan i Ruža Čubrilović.

Motike 10:30h

Sanski Most 17h — † Ante Tunjić i ostali †† iz te obitelji.

NEDJELJA - 04. listopad 2026.

Petrićevac 9h — † Marko i Marija Ojdanić i ostali †† iz te obitelji.

Novakovići 10:30h

Sanski Most 17h — † iz obitelji Mijatović, Blažević, Sarić, Kovačević, Grgić i Baričević.

PONEDJELJAK 18h - 28.9.

Sv. Većeslav, mučenik

Misna nakana: na nakanu darovatelja.

UTORAK 18h - 29.9.

Sv. Mihael, Gabrijel i Rafael, arkandeli

Misna nakana: † Marija i Franjo Bijelić.

SRIJEDA 18h - 30.9.

Sv. Jeronim, prezbiter i crkveni naučitelj

Misna nakana: na nakanu darovatelja.

ČETVRTAK 18h - 01.10.

Sv. Terezija od Djeteta Isusa, djevica i crkvena naučiteljica

Misna nakana: za sve †† iz obitelji Marka Jurića.

PETAK 18h - 02.10.

Sveti Anđeli Čuvari

Misna nakana: za sve †† iz obitelji Ilije Šalića.

SUBOTA 18h - 03.10.

Sv. Dionizije Areopagit

Misna nakana:

POBOŽNOSTI

UTORAK - krunica na nakanu za duhovna zvanja, te pobožnost sv. Anti.

ČETVRTAK - pobožnost sv. Ivanu Pavlu II., te euharistijsko klanjanje nakon svete mise.

OBAVIJESTI

U subotu 03.10. bit će „Obred preminuća sv. Franje“ u 18h.

Počinjemo s listopadskom pobožnosti. Svaki dan pola sata prije mise u 17:30h molimo Gospinu kronicu.

POKOJNI

U svojim molitvama sjetimo se svih naših pokojnika.

† **Pokoj vječni daruj im Gospodine. I svjetlost vječna neka im svijetli**

Marije Dimić 4, 78 000 Banja Luka, BiH

Tel.: + 387 (0)51/ 354 - 818 | e-mail: f.s.petricevac@gmail.com | <https://www.samostan-petricevac.org/>

BROJ

345

GODINA | VII.

LITURGIJSKA
GODINA A

Samostanski listić

FRANJEVAČKI SAMOSTAN
PRESVETOG TROJSTVA PETRIĆEVAC

XXVI. NEDJELJA KROZ GODINU

EVANĐELJE | Mt 21,28-32

U ono vrijeme: Reče Isus glavarima svećeničkim i starješinama narodnim: »Što vam se čini? Čovjek neki imao dva sina. Priđe prvomu i reče: 'Sinko, hajde danas na posao u vinograd!' On odgovori: 'Neću!' No poslije se predomisli i ode. Priđe i drugomu pa mu reče isto tako. A on odgovori: 'Evo me, gospodaru!' i ne ode. Koji od te dvojice izvrši volju očevu?« Kažu: »Onaj prvi.« Nato će im Isus: »Zaista, kažem vam, carinici i bludnice pretekoše vas u kraljevstvo Božje! Doista, Ivan dođe k vama putem pravednosti i vi mu ne povjerovaste, a carinici mu i bludnice povjerovaše. Vi pak, makar to vidjeste, ni kasnije se ne predomisliste da mu povjerujete.«

Riječ Gospodnja

RAZMATRANJE EVANĐELJA

Vršiti volju Očevu! Danas Isus ne pita samo glavare svećeničke i pismoznance, nego i tebe: „Što misliš o ovoj prispodobu o ocu i njegovoj dvojici sinova?“ Ta prispodoba i Isusovo pitanje: *Što vam se čini?*, vode slušatelja do toga da u toj priči prepozna samoga sebe. Obratimo pozornost na poziv koji otac upućuje svojim sinovima i na njihov odgovor. Očev poziv ispunjen je očinskom ljubavlju i molbom. Prvi sin od vrati: *Neću!*, ali se kasnije predomislio i otišao. Drugi odgovori ocu: *Evo me, gospodaru!*, ali nije otišao.

U ponašanju te dvojice sinova vidimo dva tipa ljudi u Izabranome narodu. Prvi predstavlja svećenike i pismoznance - one koji su se smatrali najposlušniji Bogu i najvjerniji Njegovu Zakonu. Oni su bili prvi pozvani. Njih je prve Krist pozvao da pođu u Njegov vinograd i rade, ali, nažalost, nisu

prihvatili taj poziv, sve do danas. Drugi tip ljudi predstavljaju oni s društvenih rubova - prezreni, grešnici i carinici. Oni su poslušali i odazvali se na poziv. Možda ne odmah, ali nakon što su razmislili, odazvali su se - baš kao onaj prvi sin. U svjetlu današnjega Evanđelja pogledajmo vlastiti život i same sebe. Koliko smo puta možda Bogu ili svojim roditeljima poput onog drugog sina rekli: „Idem“, puno toga obećali, a potom nismo učinili ništa da ta obećanja održimo. Dobro nam je poznato da nije dovoljno samo obećati ili imati dobru volju. Kako netko jednom reče: „Put u pakao popločan je dobrim namjerama.“ Zahvali Isusu za one trenutke u kojima Mu nisi samo nešto obećao, nego si ta obećanja i ispunio - iz ljubavi prema Njemu ili prema svojim roditeljima. Ako je bilo takvih situacija koje su završile samo na tvojim obećanjima, sada se iskreno pokaj i ispričaj Isusu. Zamoli Ga za milost da uvijek možeš reći: »Evo me, Gospodine!“ Odmah to izvršiti iz ljubavi prema Njemu radeći svaki dan s radošću u Njegovu vinogradu.

Živa riječ

POUČNA PRIČA

Biti prijatelj

Jednog dana, kad sam bio prva godina srednje škole, vidio sam jednog dečka iz mog razreda kako ide kući. Zvao se Kyle. Izgledalo je, da nosi kući sve knjige. Pomislio sam: "Zašto bi tko nosio sve svoje knjige kući u petak? Ovaj zaista mora biti štreber." Sam sam imao lijepo isplaniran vikend (tulum i nogometna utakmica s prijateljima sutra popodne), zato sam samo slegnuo ramenima i produžio dalje. Hodajući, vidio sam da prema onom dečku ide grupa djece. Potrčali su k njemu, srušili mu knjige na tlo i podmetnuli mu nogu, tako da je pao u blato. Njegove naočale su odletjele i vidio sam kako se zaustavljaju desetak stopa od njega. Pogledao je prema gore i vidio sam mu tugu u očima. U srcu sam suosjećao s njim. Potrčao sam prema njemu, i dok je puzeći tražio svoje naočale, ugledao sam suzu u njegovim očima. Dodajući mu naočale, rekao sam: "oni dječaci su budale. Zaista bi već morali odrasti." Pogledao me i rekao: "Hej, hvala!" na njegovom je licu bio velik osmijeh, jedan od onih koji izražavaju iskrenu zahvalnost. pomogao sam mu pokupiti knjige i upitao ga gdje živi. Pokazalo se da živi blizu mene, pa sam ga upitao, kako to da ga nisam prije viđao. Rekao je, da je prije išao u privatne škole. Prije se ne bih nikada družio s nekim, tko je pohađao privatnu školu. Cijeli put do kuće išli smo pješice i pomogao sam mu nositi dio knjiga. Pokazalo se da je zanimljiv dečko. Upitao sam ga bi li htio s mojim prijateljima igrati nogomet. Rekao je da želi. Družili smo se cijeli vikend, i što

sam bolje upoznao Kyle-a, sve više mi se sviđao. Moji prijatelji bili su istog mišljenja.

Došao je ponedjeljak jutro i tamo je opet bio Kyle s ogromnom hrpom knjiga. Zaustavio sam ga i rekao: "Ti ćeš zaista nabildati mišiće s tom hrpom knjiga, koje nosiš svaki dan!" Samo se nasmijao i dao mi polovicu knjiga. Kroz slijedeće četiri godine Kyle i ja postali smo najbolji prijatelji. Na zadnjoj godini počeli smo razmišljati o faksu. Kyle se odlučio za Georgetown a ja za Duke. Znao sam da ćemo zauvijek biti prijatelji i da kilometri nikad neće biti problem. on je htio postati liječnik, a ja sam ciljao u poslovne vode uz pomoć nogometne stipendije.

Kyle je bio zadužen za oproštajni govor u našem razredu. Cijelo vrijeme zezao sam ga da je štreber. Morao je pripremiti govor za maturu. Radovao sam se što ja nisam morao ići na binu i govoriti. Na dan mature vidio sam Kyle-a. Izgledao je fenomenalno. On je bio jedan od onih koji su zaista pronašli sebe kroz srednju školu. Malo je mišićima popunio svoju figuru i vrlo je dobro izgledao u naočalama.

Imao je više spojeva nego ja i cure su ga obožavale, tako da sam ponekad bio ljubomorani. Danas je bio jedan od onih dana. Vidio sam kako je nervozan zbog svog govora. Zato sam ga lupio po leđima i rekao: "Hej, veliki čovječe, bit ćeš odličan!" Pogledao me jednim od onih zahvalnih pogleda i nasmijao se. "Hvala", rekao je. Nakašljao se i počeo govor.

"Matura je vrijeme da zahvalimo svima onima koji su nam pomagali tijekom ovih teških godina. Svojim roditeljima, učiteljima, braći, sestrama, možda treneru ... ali najviše svojim prijateljima... Ovdje sam, da vam kažem, da je biti nekome prijatelj, najveći dar koji toj osobi možete dati. Ispričat ću vam priču."

Gledao sam u svog prijatelja u nevjerici, dok je on pričao priču o danu našeg prvog susreta. Preko vikenda se namjeravao ubiti. Govorio je o tome, kako si je ispraznio ormarić, da poslije njegova mama ne bi morala doći i nositi kući njegove stvari... Duboko me pogledao i uputio mi mali smiješak. "Hvala Bogu, bio sam spašen. Moj prijatelj spasio me od smrti." Čuo sam uzdah, koji je putovao kroz masu, dok je taj zgodni, popularni dečko pričao o svom najgorem trenutku. Vidio sam njegovu majku i oca kako me gledaju i smješe mi se onim istim zahvalnim osmijehom. Tek sam tada shvatio pravu dubinu svega toga. Nikad ne potcjenjuj moći svojih djela. Jednom malom gestom možeš nekome promijeniti život. Na bolje ili na gore. Bog nas "daje" u naše živote, da na neki način utječemo jedni na druge. Tražite Boga u drugima.

Anonimni autor